

[Undervisningsministeren.]

30 000 Kr., jeg anførte som det fri Raadighedsbeløb for Provinskursus + et noget større Beløb — ogsaa til fri Raadighed — for Hovedstadskursus.

Til sidst skal jeg sige, at det er ikke lykkedes med dette Lovforslag at bringe et saadant Grundlag til Veje, at det store private Akademisk Kursus her i København har kunnet føle sig foranlediget til at fortsætte sin Virksomhed. Jeg vil ikke lægge Skjul paa, at jeg beklager, at dette Kursus lukker; jeg beklager det ud fra et mangesaaigt Kendskab til den Dygtighed, hvormed dets Forstander, Valdemar Andersen, først havde faaet dette Kursus drevet i Vejret og derefter gjort det til et virkeligt eksemplarisk Kursus baade i Henseende til ydre Omgivelser, Skolebygning og alt, hvad dertil hører, Samlinger o. s. v., og i Henseende til Lærerkrafter, idet der var knyttet fortrinlige Lærere til dette Kursus. Det er imidlertid bukket under nu. Jeg tror, man kan sige, at en af Hovedvanskelighederne har været den Lærermangel, som gør sig gældende overalt, og som under den voldsomme Konkurrence, der nu er, har gjort det umuligt for Kursus at holde den Standard, man hidtil har hævdet. Dette er, i hvert Fald efter de Meddelelser jeg har faaet, Hoveddaarsagen til, at Forstanderen har taget den Beslutning, i Stedet for at lade Kursus synke ned til et anden Rangs Kursus, at lukke det. Allerede sidste Aar var der kun eet Hold — da var altsaa allerede et første Hold gaaet ud —, og nu vil Kursus slutte, idet det Hold, der i Aar bliver Studenter, vil blive det sidste fra Akademisk Kursus.

Jeg synes, det er rigtigst, jeg meddeler Tinget, at da jeg arbejdede med disse Planer og fandt det meget uheldigt, at vi i en Tid, hvor der er saa stor Trang til Skolebygninger her i Landet, rent undervisningsmæssigt skulde lide det Tab, at dette store Kursus gik ind, foretog jeg Henvendelser for at modvirke denne Beslutning, men den var nu engang truffet, og de Bestræbelser, jeg i saa Henseende udfoldede, førte ikke til noget Resultat. Jeg er vidende om, at den Stab af Lærere, som har været knyttet til Akademisk Kursus, gør sig særdeles store Anstrengelser for til Gengæld at oprette et andet Kursus, som skulde kunne træde i Virksomhed allerede til Efteraaret, og ser man paa det Tal af Studenter, der har været uddannet ved Akademisk Kursus — der jo maa siges at være det største Gymnasium, der har eksisteret i Danmark —, kan det ikke nægtes, at det vil komme et Hul dør,

som det vil være hensigtsmæssigt at faa udfyldt. Maaske vil det kunne lykkes disse Lærere ved at faa et Aftenkursus i Gang i Skolebygninger, som ellers væsentligt bruges om Formiddagen og om Eftermiddagen, at faa afhjulpet nogle af de Vanskeligheder, der vil opstaa ved Lukningen af Akademisk Kursus.

Med disse Ord skal jeg anmode det høje Ting om at underkaste dette Lovforslag en hurtig og velvillig Behandling.

Ja, der var en Ting, jeg glemte nærmere at forklare; det er, at Tilskudsordningen ikke blot gælder fremefter, men ogsaa gælder for det Finansaar, der nu er forløbet, idet det har vist sig — vi er jo kommet noget sent med dette Lovforslag —, at disse Kursus vilde styrte sammen, hvis Ordningen ikke kom til at gælde et Aar bagud. De har da faaet Tilskud efter de midlertidige Forøgelser, der blev gennemført af det forrige Ministerium. Mèn det vil ikke være tilstrækkeligt, hvis de skal kunne klare sig, og Lovforslaget gaar derfor ud paa, ikke alene at give Forøgelsen for 1948—49, men at give den med tilbagevirkende Kraft, saaledes at man naturligvis trækker det Beløb fra, der er udbetalt, og saa udbetaler Restbeløbet for Finansaaret 1947—48.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Spørgsmaal til Ministrene.

Formanden: Der er til Landbrugsministeren stillet et Spørgsmaal af det ærede Medlem Hr. Tholstrup. Det lyder:

Billiger Landbrugsministeren, at Statens Kornkontor gentagne Gange forsinke og i visse Tilfælde hindrer fordelagtige Varebytteforretninger med Udlandet?

Tholstrup: I Begyndelsen af Januar var et dansk Foderstoffirma i Stand til at gennemføre en Bytteforretning med Italien. For 1 500 t Maltbyg kunde erhverves 2 250 t Hestebønner, men Centralkontoret for Indkøb af Korn og Foderstoffer nægtede at anbefale denne Forretnings Gennemførelse, til Trods for at det her drejede sig om at bortbytte 1½ Mill. Foderenheder, indeholdende smaa 100 000 kg Renæggehvide, mod noget over 2¼ Mill. Foderenheder med over 400 000 kg Renæggehvide, altsaa mere end halvanden Gang saa mange Foderenheder og over 4 Gange saa meget Renæggehvide.